

мов, забезпечуючи при цьому їх розвиток та функціонування. Слід вжити відповідні заходи для підвищення обізнаності громадськості про те, що доля української мови насправді є долею української нації та країни.

1. Огієнко І. Українська культура. Коротка історія культурного життя українського народу. К.: Абрис, 1991. 76 с.
2. Масенко Л. Мова і політика. К., 1999. 17 с..
3. Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки про мови в Українській РСР. К.: Преса України, 1989.
4. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р. К.: Преса України, 1997. 79 с.
5. Вівчарик М. М. Україна: від етносу до нації: Навч. посіб. К.: Вища шк., 2004. 239 с.

Мурашкін Михайло Георгійович
д. філос. н., професор,
професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

МОВА І «РУССКИЙ МИР»

Кожен індоєвропеєць повинен вивчати українську мову. Праукраїнська є коренем арійських мов (М. Красуський). У кожній державі (індоєвропейській, арійській державі), починаючи з Норвегії, Швеції і закінчуючи Індією, повинні вивчати українську мову. Чому? А тому що корені індоєвропейської або арійської цивілізації лежать в Північному Причорномор'ї. Тут, в Північному Причорномор'ї, виникла первинна арійська цивілізація. Інші арійські племена були дикими, а тут почалась цивілізація, почали вирощувати рослину. І найголовніше – була закладена основна цінність цієї цивілізації. В індоєвропейському священне «svet» означає «ріст», розквіт животворного, що веде до визрівання плоду й прориву до нового, вищого стану (В. Горський). Тобто була закладена така цінність, як «життя». А щодо «вищого стану», то була закладена ідея Бога як вищого стану людини, а також практика отримання Божественного, практика усілякої медитації, медитації, яка отримала розвиток, коли арії пішли до Індії, Ірану і вплинули на виникнення індуїзму і зороастризму. З індуїзму вийшов буддизм, який вплинув на китайський даосизм. А зороастризм вплинув на іудаїзм, з якого вийшло християнство, що вплинуло на мусульманство. Але практичні (містичні) корені всіх цих релігій, отже, й усіх цих Богів, – в практиці медитації, яка почалась з культури Північного

Причорномор'я, з медитативної культури. Основа цієї культури – Див, а практика медитації – це Дивлення. Праукраїнці співали «А ми просо сіяли, сіяли, Ой, Див, Ладо, сіяли, сіяли» (Українська народна обрядова поезія), коли не було написане ще ні одне Святе Письмо, ні Веди, ні Авеста, ні Тріпітака, ні Дао де цзін, ні Біблія, ні Коран. Медитація – це містичне, що є коренем релігії, починається з Дивлення. Пильно дивлячись, занурюєшся в самадхі (С. Кацукі). Дивлення у прадавніх аріїв – це Див. Але Див перетворився в негативне божество. Тільки в Індії він залишився як позитивний – у вигляді дев. Однак залишилась основа Дива як квазіпасивність (Ж. Дюмезиль), тобто медитативність. А щодо самого імені Бога, то це не важливо. Значущий Бог вислизає від рабської прихильності до свого імені (Ж. Дюмезиль). Тут головне – медитація, головне – квазі (ніби). Та і медитації замало. Вище, вищий стан духу приходить до людини тоді, коли до цього залучається «ріст».

Іранський Зороастр вплинув на єврейських пророків з приводу сприйняття ними ідеї божественності (Чайлд Гордон). Це відбилося і в Біблії, і в Корані. Але щоб знати корені Божественного, треба повернутися до початкового стану речей, які лежать у Північному Причорномор'ї, у прадавній українській культурі. «Ріст» (В. Горський), ріст людського життя – це основа культури. «Див», «Дивлення» – це припинення неправильного росту. Припинення неправильного росту перероджує людину. І після такого переродження можна вже перейти до другого етапу життя – стану конкретизації та реалізації себе (А. Колодний).

Висновки. Основа арійської цивілізації – це прадавні ідеї «ріст» і «дивлення» («дивлення» як припинення неправильного росту), вони живуть і перетворюються в ідею «переродження» людини як невід'ємної частини її життя.

Перш ніж створювати новий міф «Русский мир» і вкладати в це гроші, краще б було московським можновладцям розібратися із змістом слова «руси» (С. С. Губерначук) і з тим, звідкіля воно походить. А це слово, і взагалі всяка Русь (біла, червона, литовська, московська), походить з Північного Причорномор'я, з середнього Дніпра. Тобто походить від праукраїнців. Чи не від того московські нацисти і шовіністи намагаються привласнити Північне Причорномор'є собі?

«Русский мир» – це та частина православ'я, яка неправильно розуміє Біблію, неправильно розуміє Ісуса Христа. Не розуміє того, що з початку створення Всесильним небесного і земного (Буття 1:1) як символів, а не неба і землі, починається вся біблійна історія, що Бог є Дух (Іоан 4:24), що Царство Боже в вас (Лука 17:21), що ви боги (Іоан 10:34), не розуміє по аналогії з тим, як цього не розуміли деякі іудеї. Не розуміючи цього, вона створює міф ХХІ століття «Русский мир». Вчений Б. Рибаків стверджує, що предки арійців жили у Подніпров'ї (С.С. Губерначук). Тут і були закладені основні цінності арійської цивілізації. Також була закладена сутність ідеї

Бога, розуміння Бога. Цю ідею, це розуміння арії понесли до Індії. Ця ідея вплинула при виникненні індуїзму і зороастризму. Пильно дивлячись, занурюєшся, поринаєш у самадхі (Секіда Кацуки). А «дивлячись» – від арійського «Див». Один з практичних принципів цієї ідеї, ідеї Бога, є «Дивлення» як принцип усілякої медитації, він був перенесений аріями з Північного Причорномор'я в Індію й Іран і вплинув при формуванні індуїзму (брахманізму) і зороастризму. Іранець Зороастр вплинув на єврейських пророків з приводу сприйняття ними ідеї Божественності (Гордон Чайлд). Іудеї були сприйнятливі до впливу зороастризму, деякі книги іудаїзму чітко відображають зороастрийські уявлення (М. Бойс). З іудаїзму виникло християнство, релігія, яка сягає своїми коренями в обидві ці прадавні віри: одну – семітичну, другу – іранську (М. Бойс). Тобто ідея Бога передається з однієї релігії до іншої. Ця ідея повертається знову до Північного Причорномор'я в складі християнського православ'я як релігійної структури. Але ця ідея втрачається зовсім в московському проекті «Русский мир». Поновити ідею Бога – це повернутись до її витоків. Ці витoki закладені ще в українських говірках та у санскриті, в розумінні рівноваги, гармонії.

Рівновага (гармонія, неподвійність) в людині протилежностей (вогонь-вода) – це невип'ячування цих протилежностей. Невип'ячування (невип'ячування також всілякої думки в голові) припиняє неправильний ріст і актуалізує Стан Бога, як потужність, силу. В українських говірках – це тур (із санскриту – тур'я). Але долучитись до цього урешті-решт, долучитись до процесу припинення росту можливо через таку цінність як ріст. Ріст як цінність був закладений при вирощуванні рослин в Північному Причорномор'ї. Ідея Бога виникає як припинення неправильного росту. А це дає людині переродження. І після такого переродження можна вже перейти до другого етапу життя – стану конкретизації та реалізації себе (А. Колодний). І яке відношення до цього має «Русский мир» як щось штучне?

1. Бойс М. Зороастрийцы. Верования и обычаи. М.: Главная редакция восточной литературы издательства «Наука», 1987. С. 65-122.

2. Горський В. Релігієзнавчий аналіз поняття святості доби Київської Русі. Релігієзнавство України. В 2-х книгах. Книга перша: Релігієзнавча думка України другого тисячоліття. К., 2013. С. 25.

3. Губерначук С.С. Українські говірки і санскрит. К.: Фенікс, 2013. С. 9-63.

4. Дюмезиль Ж. Верховные боги индоевропейцев. М.: Главная редакция восточной литературы издательства «Наука», 1986. С. 155.

5. Кацуки С. Практика Дзэн. *Дзэн-Буддизм*. Бишкек: МП «Одиссей», Гл. ред.КЭ, 1993. С. 645.

6. Колодний А. Питання природи і функціональної ролі релігії у творчій спадщині Г.С. Сковороди. Релігієзнавство України. В 2-х книгах. Книга перша: Релігієзнавча думка України другого тисячоліття. К., 2013. – С. 142.

7. Красусский М. Древность малороссийского языка. Индо-Европа. К., 1991. №1. С. 9-39.

8. Чайлд Гордон. Арийцы. Основатели европейской цивилизации. М.: ЗАО Центрполиграф, 2010. С. 13-106.